

רבן גמליאל פרק חמישי יבמות

נג.

עין משפט
נר מצוה

מלכות א"י פ"ד מהלכות
 יום הולדה ד' סנה
 עשין קט טו"ש ע' אה"ע
 סימן קס"ט סעיף ג'
בז ה' מ"י פ"ד מהל'
 ארבע הולדה ד' סנה
 עשין מח טו"ש ע' שם סימן
 נ"ח סעיף י'
בז ג' מ"ה מהלכות
 יום הולדה ד' טו"ש ע'
 שם סימן ק"ט סעיף י'
בז ד' מ"י שם הולדה י'
 טו"ש ע' סעיף ג'
בז ה' מ"י פ"ד מהל'
 ארבע הולדה י' סנה
 עשין מח טו"ש ע' שם סימן
 מד סעיף ו'

תוספות ישנים

[illegible]

(א) גראה ד"ל לכן גראה דהא.
(ב) כ"ה באמת בתוספתא פ"ו
אחר חזקן את זו וכו' אין אחר
בעילה כלום אך דיש שם ט"ס
דבבבא קמייאא גבי בעל את זו
הרץ לקיים אין אחר בעילה
כלום ע"ש.

תום' חד מקמאי (המשך)

[illegible]

רבינא אמר דכ"ע יש תנאי בחצירה. תימא נר"י דהני חמוראי
 אמו דלא כהלכתא דק"ל בפרק מצות חליצה (למן דף
 קס) ובהמדר (כמוצות דף עז. וס) דחליצה מוטעת כשירה דל"ן
 תנאי בחליצה משום דגמרינן ממנאי בני גד ובני ראובן דבעינן
 דליפשר לקיימו ע"י שליח דאי כקריא
 להו דל"ן תנאי לא הוה להו לאוקמי
 פלוגתא דרבי ורבנן דבזכי ועוד
 אדמיפלאגי ביש תנאי בחליצה לענין
 מאמר שאתריה ליפלגו לענין התרה
 לשוק ואר"י דלענין התרה לשוק
 לכ"ע הויא חליצה דקד"ל דל"ן תנאי
 בחליצה אלא לענין דהויא חליצה
 פסולה דלא מפקע לה זיקה לגמרי
 שלא יועיל אחריה מאמר בשלש זיקת
 יצמין קאמר דיש תנאי ושוב מנא ר"י
 בשם ר"ת א: **ר"י** מאמר מסייע כ"ה
 דשמואל דתובתא דרב יוסף. אמתא
 לזו וחלץ לזו וקאי ואם תאמר אמאי
 הוי מיוצתא לרב יוסף דהא דל"ן
 חולץ לבעלת מאמר משום דשמואל
 דחלץ לבעלת מאמר לא נפטרה כרה
 וי"ל דה"ק לימא תסייע ליה לשמואל
 או תיהוי מיוצתא דרב יוסף דאי לא
 תסייע לשמואל ומיפטרה כרה בחליצה
 בעלת מאמר א"כ האי דנקט מאמר
 לזו וחלץ לזו לאשמועינן דחולץ לאחיו
 שריצה לאפוקי מרדכי יוסף דקאמר
 לא יספוך מי בורו ואחרתא כריכים לו:
איצטריך דאשמועינן דאין
 קידושין תופסין
 בחייבי דאין. אע"ג דכבר אשמועינן
 לעיל קמני לה נמי הכא אנז שאר
 גוויי כיון דללא מילתא דפשיטא היא:
איצטריך דאשמועינן דאין
 תרדשוני תופסין באשה

איש. פירוש דקתני סיפא וכן צמי
יצמין ויבמה אחת ותימא דלמא הא
דנקט צל ועשה מאמר משום שמי
יבמות ויבא אחד נקטיה:
ספרא דעתא אמרנא ליגזור
מאמר דבתי לאיצה ביה.
תימא מה כריך לטעם זה דלעיל הוה
ינחא לר' יוחנן דלאיטרריך לאשמעי'
דלחין קידושין מופסין בחייבי לאחין
אע"ג דכבר אשמעינן ליה מרישא
והכי נמי תינח ליה הכא מהאי
טעמא גופיה:

הדרן עלך רבן גמליאל

ל' דאָמ' כולה ביתא' בכרת קאי איצטרך לאשמועינן
בחיובי כריתות אמר לך ר"ל וליטעמיד סיפא דקתני
בסריך לאשמועינן דאין קדושין תופסין באשת איש
ת' יבם אחד ויבמה אחת תנא נמי שתי יבמות ויבם
נ' יבמות ויבם אחד תנא נמי שתי יבמין ויבמה אחת:
חלץ

מאמר לא נפטרָה צרתה דכיון דדעי גט למאמר לא הוּא חליצה
לְךָ (ועל דף מד). לא יספוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם
מן הכהונה ולא אמרינן ליהנות לקמייתא ותהא חזרתה כשריה:
אחת מהן פוטרת חזרתה וקמיני סיפא וכן שני יצמין ליצמה
ליה לרצה בוי"ה גט לזו וחלץ לזו יצמא מסייע ליה לשמואל.
פ' ד' אחין [ועל סף] חלץ בצלמא הגט לא נפטרָה צרה: וליצני נמי אין
כוי' יצמא מסייע ליה נקט לה דהתם לא שצין למיתמי אין אחר
ל צרתה בלאו צעלמא כחולץ עצמו דשליחות ידיהו עבד: איצטריך
צעלמא היא גביה לא תפסי קידושין וסמיס לן בכוּן כר' עקיבא וכן
ליה ביתא בברת קאי לצד מחולץ בחלוּתא אצל חולץ לגבי צרה וכל
ממות יבם אחד וב' יצמין ויצמה אחת דאין מאמר השני תופס
הראשון ועשה השני מאמר אין אחר ביאה כלום מי איצטריך
לכל דבר: אלא איידי דסני הסרת יבם ויצמה אחת. דאיצטריך
ו' דלא יצמא [דברים סה] ואיצטריך למיסתמיה כרבי עקיבא מנא מנא כוי':
חלץ

מאמר אבל אם חלץ לבעלת מאמר לא נפטרת צרה (2) וכי חליץ לאחת לא היו תיובת דרב י
דאם חלץ לבעלת מאמר נפטרת צרתה וה"ל למחלץ לבעלת מאמר שאחרים פסולין לה בלא
כשירים לה בלא חליצה והשתא נפסלה לאחרים בחליצה זו (2):

יש ויקה: האי דתפיס מאמר בעלמא כבי האי לישנא משום דיש ויקה והשמא אתאי חליטתא פקטמה וליכא נתימר הכי: **אין ויקה:** אין כח לויקא ואפי' הכי נתיקרא הוי מאמר: **רב שרביא אמר:** אי דאמר לה בזיקא יבמין כ"ע לך פליגי דלך מהני דיש ויקה ואתאי חליטא פקטמה: **והכא בחליטא פסולת:**

כגון שחלץ אחר הגט קמפלגי רבנן
סברי לא אפקעתה שפיר ויש אחריה
כלום הלכך קני מאמר: **יש סנאי**
בחליצה. שחלץ לה על מנת שמתן
לו מנאמס וזו. רבי סבר אין תנאי
מועיל בחליצה ואפילו לא נתנה לו
מנאי תנאי מועיל והוי חליצה הלכך לא
תפיס מאמר שעשה בלשון ויקח
יבמין אבתרה דהא אפקעתה לויקמו
ולרבנן יש תנאי וכל כמה דלא קיימא
לא פקע ויקה וכי אמר לה התקדשי
לי ע"י כסף זה בזיקת יבמין קני:
ה"ג רבינא אמר דל"ע יש סנאי
בחליצה. אע"י דקד"ש (למן 97 קו.)
חליצה מוטעת כשריה הוי תנאי לא
סבירא לטעו: **והכא בסנאי כפול**
קמפלגי. וכגון דלא כפליה לתנאי.
לרבי צעינן תנאי כפול כמנאי צני גד
וצני ראובן והאי דלא כפליה אס
תמי תהא חליצה ואס לא תמיני לא
תהא חליצה לא הוי תנאי לצטולי
לחליצה: **ונתיני נמי אין לאחר ציאה**
כלום. דהא ציאה שייכא למימר
בסיפא דקתני או בעל ועשה מאמר
ונתן גט וחלץ דהא או או קתני וצבעל
ועשה מאמר או צבעל ונתן גט מאי
חליצה איכא: **סני אין לאחר ציאה**
כלום. ולא כריך למיתני נמי אין
לאחר חליצה כלום דכיון דתנא אין
אחר ציאה כלום ה"ה נמי דלין אחר
חליצה כלום ולישנא קוילא הוא למיתני
חדא או ציאה או לחליצה: **וסנא דידן**.
דלא נקט ציאה ואע"ג דאייירי בה
בסיפא משום דהיתר יבמה לשוק
תציבא ליה לאורוי ומינה שמעינן
דלין אחר ציאה כלום וטרימא לתנא

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ז: וס"ג]
 (ב) [שם, ג] [קידושין סא:]
 (ד) [לעיל נא: לקמן יז:]
 (ה) [לעיל כו, ו] [לעיל יא: יב:
 מ"ד, ו] [לעיל כו: נא:]
 (ח) [לעיל י: ט] [לעיל ג:
 וס"ג, י] [לעיל נא: ד"ה
 ואין מאמר], (ז) ש"ך לע"ב,

הגהות הב"ח

(א) גמ' (אזיי ורצא דאמרי
תרוייהו תני) תא"מ ונ"ב
ס"א אזיי ורצא תנר :

מוסף רש"י

[illegible]

תוס' חד מקמאי

לחזר אין מאמר אחר מאמר נשתי
 יצמות ויצם אחד ומתני' נשתי' יצמות
 ויצם אחד קא מיירר. ולישנא נחרא
 דגרסינן? למילתא דנן עזאי איפכא
 קיימא דין אתקפתא אספא דמתני'
 דקטני בין יצם אחד לשתי יצמות
 בין שני יצמין ויצמה אחת. ומיסתבא
 בלשנא קמא דל"כ לא הוה לן
 לאיתויי דך אתקפתא הכא אלא
 בגמרא דספא דלקמן: **ויאמא סמייע**
ניה לשמואל אמאמא לזו וסחן לזו
 קאי. מללא נקט חליצה אצלמא מאמא
 מעלייתא לאפקוי זיקא דחצרתה: ו
 דהא הכא דחלן לחצרתה וקמייתא
ליצמות. משמע חליצה לכל אחת
 אחת דלס נתן זה גט וזה גט קרי
 מללא נקט חליצה לזעלמא אלא לח
 אחר חליצה נלוס. נספא דקטני א
 חליצה כלום דהא ליכא חליצה: **כונא**
לאשמועיני. מתני' חלן לזו ועשה מאמא
 נשתי יצמין ויצמה אחת: **אלא לר"ש**
 האחין צין בחלוטה צין נצרה בכת
 אחר חליצה: **וליעמיד סיפא**. צד'
 לאשמועיני דלון קידושין מופסין א
 לאשמועיני אפילו לר"ל דלון מאמא אחר

בחליצה וכיון דלא נתיקיים התנאי אין כאן חליצה ויש כאן יבמות רבינא אמר דכ"ג דיש תנאי מיפליג דרבנן סברי דלא בעי תנאי כפול ואע"ג דלא כפילנא לתנאה התנאי תנאי וצריך לקיימו יצא ויש כאן יבמות. (ב) הכי אוקימנא דרב אסי ורבינא הוו להו לרבנן דלא כהלכתא דק"ל אין

(א) נראה ד"ל ולהך אוקיימא דרב אשי ורבינא. (ב) אינו מובן ונראה ד"ל ולכן חולץ לאחרת ורב יוסף לית ליה דשמואל וס"ל דאם חלץ

(ג) הדבר ה"ע דמנ"ל דרז יוסף פליג אדשמואל הא רב יוסף לא אמר זי רק אמתניחין לעיל דף מד.